

Als kind wilde ze boer worden. Lange tijd hield ze die droom vast en was ze elk vrij moment in haar overall op het erf of in de schuur van het familiebedrijf te vinden. Totdat ze erachter kwam dat ze niet over dezelfde kracht beschikte als haar broer. Op dat moment besloot Josina Rustenburg (39) haar plannen bij te stellen. Ze koos voor een opleiding in de biotechnologie. Tegenwoordig kennen we haar als enthousiaste KAVB-kringsecretaris.

Tekst en foto: Monique Ooms

Josina's wieg stond aan de Molenweg in Middenmeer waar haar ouders een gemengd bedrijf hadden: akkerbouw en bloembollen. Ze is de oudste van drie kinderen; haar broer en zus zijn respectievelijk twee en vier jaar jonger. Het familiebedrijf had altijd haar warme belangstelling. "Ik wilde altijd overal bij zijn, als ik niet thuis was terwijl er bollen gepeld werden, vond ik dat helemaal niet leuk. Ik vond het vreselijk om iets te moeten missen." Als kind vond ze het ook 'wel stoer' om mee te doen met de jongens. Ze was ervan overtuigd dat ze later boer zou worden. "Totdat ik merkte dat ik de kratten niet hoger kon stapelen dan zeven lagen, terwijl mijn broer veel hoger kwam. Eigenlijk was hij overal veel handiger in, vooral ook omdat hij meer kracht had. Zo'n boerenbedrijf was dan toch niks voor mij, besloot ik uiteindelijk. Ik had wel eens iets gelezen over het veranderen van eigenschappen van plantjes en dat leek me leuk om te doen." Dus volgde ze na de middelbare laboratoriumschool de HBO-opleiding biotechnologie, beide in Leeuwarden. "Ik liep stage bij het LBO - nu PPO - onder leiding van Henk Gude. Daar heb ik na mijn afstuderen nog twee jaar gewerkt. Ik hield me bezig met de bewaarbaarheid van lelie."

COMBINATIE

Nadat het project afliep, vond ze een baan op het laboratorium van zaadbedrijf Syngenta in

'Iets bedenken wat

Enkhuizen. "In die tijd was er een flinke lobby tegen de biotechnologie en uiteindelijk werd het lab opgedoekt." Zo kwam ze als kringsecretaris bij de KAVB terecht; aanvankelijk voor het Noordelijk Zandgebied en West-Friesland, later kwamen daar ook Flevoland en Gelderland bij. "Dat was een parttime baan die ik later ben gaan combineren met de functie van regio-manager bij LTO. Zes jaar geleden ben ik volledig voor de KAVB gaan werken, voor twintig uur per week." Haar uren liggen niet vast en Josina is dan ook gewend om daar flexibel mee om te gaan. "In de wintermaanden is het druk, dan zijn er meer bijeenkomsten en is er voor mij meer te regelen. Over het algemeen zijn de zomermaanden voor mij wat rustiger, dan heeft iedereen het druk op zijn bedrijf."

.....

'Ik zou er best nog een baan bij kunnen nemen. Als ik het allemaal nog wat efficiënter organiseer, moet dat kunnen'

.....

Josina's secretarisswerk is zeer gevarieerd. "Ik organiseer de kringvergaderingen, maak verslagen en pak diverse actiepunten op. Uit elke vergadering volgt wel wat regelwerk. Regelmatig organiseren we themabijeenkomsten waarvoor ik ook het nodige organiseer: sprekers benaderen, locaties regelen, uitnodigingen opstellen en versturen. Ook als we sleutelfiguren uit de regionale, provinciale of landelijke politiek uitnodigen, hou ik me bezig met de organisatie daarvan. Zoiets kost altijd meer tijd dan je denkt. Bovendien moeten die bezoeken goed worden voorbereid: wat gaan we laten zien, welke boodschap willen we meegeven, bij wie gaan we op bezoek?" Verder zorgt Josina ervoor dat er teksten worden aangeleverd voor nieuwsbrieven en voor BloembollenVisie.

OP DE TREKKER

Het KAVB-werk is niet het enige wat Josina doet. Ze werkt namelijk ook mee in het bedrijf van haar man Erik Jan en haar schoonouders: handelsonderneming en tulpenkwekerij (25 hectare) Rustenburg in Wieringerwerf. Hiermee kan ze haar 'boerenhart' volledig ophalen. "In het voorjaar help ik met selecteren, in de zomer haal ik met de trekker de bollen van het land en ik zit regelmatig aan de pelband. Verder verzorg ik de nodige hand- en spandien-

Josina Rustenburg: 'Ik wil ook iets voor mezelf hebben'

sten voor het bedrijf: even een pakketje wegbrengen, een boodschap doen, ... bedenk het maar." En dan heeft ze nog haar gezin met drie kinderen: Anouk (8), Steyn (6) en Ralf (4). "Ze zitten inmiddels allemaal op de basisschool, dus overdag kan ik redelijk mijn gang gaan. Na schooltijd ben ik net een taxibedrijf, dan moeten ze naar allerlei clubs gebracht en gehaald worden. Gelukkig zijn onze kinderen wel heel zelfstandig. Als wij 's zomers in de schuur zijn, redden ze zichzelf met opstaan, wassen, aankleden en ontbijten en dan komen ze rond koffietijd naar de kantine." Als betrokken moeder, is ze ook op school actief en helpt ze waar er hulp nodig is. "Dat vind ik leuk om te doen."

Josina vlecht haar KAVB-werk, het familiebedrijf en haar gezin door elkaar heen en daarmee zijn haar dagen goed gevuld. "Zonodig kruij ik 's avonds om elf uur nog even achter de computer om een vergaderverslag uit te werken. Ik kan mijn tijd helemaal zelf indelen, dat

'aanslaat, geeft een kick'

is het mooie van deze functie. Overigens is het wel zo dat je altijd bereikbaar moet zijn. Soms moet er vlak voor de vergadering nog iets geregeld worden; dan schuif ik mijn andere plannen opzij en ga ik aan de slag." Ze vindt het niet erg om het druk te hebben. "Ik wil - naast ons gezin en bedrijf - ook iets voor mezelf hebben, niet afhankelijk zijn van Erik Jan. En ik vind eigenlijk dat ik het helemaal niet zo vreselijk druk heb. Zodra de bollen in de grond zitten, valt het allemaal wel mee. Dan bedenk ik meestal dat ik er nog wel een baan bij zou kunnen nemen. Als ik het allemaal nog wat efficiënter organiseer, moet dat best kunnen." Dan zou dat misschien wel weer iets met bollen moeten zijn, want haar liefde voor het product is groot. "Ik ben ermee opgegroeid, de bollentijd was voor mij alles, die wilde ik beslist niet missen. Nog steeds vind ik het een kick als alles weer goed is afgeleverd. Het mooie van onze eigen kwekerij is ook dat ik goed op de hoogte blijf van wat er speelt in het vak. Ik hoor kwekers vaak praten

over onderwerpen die bij ons ook spelen."

INVALSHOEKEN

Ja, ze werkt regelmatig meer uren dan de tijd die voor haar secretariatswerk staat, geeft ze ruiterlijk toe, om het vervolgens meteen te relati-

Resumé

De meeste vakgenoten kennen Josina Rustenburg als de kringsecretaris van de KAVB. Maar, hoeveel vakgenoten weten dat zij vroeger boer wilde worden? Dat ze biotechnologie studeerde en afstudeerde bij PPO? Dat ze - naast haar werk voor de KAVB - ook meewerkt in het familiebedrijf van haar man en schoonouders? En daarnaast ook nog een gezin runt? Hoe houdt ze al die ballen in de lucht? Dan moet je wel heel gepassioneerd zijn.

veren. "Ach, dat moet je een beetje door elkaar nemen." Werken in de bollensector is bovendien haar passie. "Ik hou van organiseren en ik krijg er echt een kick van als een evenement geslaagd is en er veel mensen op afkomen. Dat zie ik als een beloning. Overigens wordt dat wel lastig, je moet echt iets nieuws brengen, anders haken mensen af. Het is dan weer de uitdaging om andere invalshoeken te bedenken." Ook is ze altijd op zoek naar methodes om beter en efficiënter te werken en denkt ze graag na over nieuwe ontwikkelingen. "Nu zit ik er bijvoorbeeld over na te denken wat wij met social media zouden kunnen doen en hoe je dat dan zou moeten aanpakken. Het is leuk, maar het moet vooral ook nuttig zijn." Ze ziet het als haar taak om een bijdrage te leveren aan het optimaal functioneren van de KAVB. "Zodat leden écht iets hebben aan de vereniging. Aan het realiseren van die meerwaarde wil ik graag meewerken. Als leden met vragen bij mij komen, kan ik ze niet altijd zelf beantwoorden, maar dan probeer ik ze wel op het goede spoor te zetten." De KAVB zal in deze tijden van bezuinigingen ook de tering naar de nering moeten zetten. Josina verwacht dan ook wel de nodige veranderingen. Onrustig is ze daar niet onder. Realistisch wel. "De KAVB moet keuzes gaan maken, dat hoort nu eenmaal bij deze tijd. We gaan ons meer focussen op onze kerntaken."

Heeft ze met haar banen en haar gezin wel eens tijd voor zichzelf? "Niet zoveel, maar dat vind ik niet erg. Van huis uit weet ik niet beter, mijn vader is precies zo. Hij bedacht jaren geleden dat hij er ook nog wel boerenkool en selderij bij kon gaan telen, waardoor er helemaal geen vrij moment meer in het jaar overbleef. Als kinderen waren we daar trouwens niet altijd blij mee. Blijkbaar zit dat er bij mij ook een beetje in." Hoewel de vrijdagochtend redelijk heilig is. "Dan ga ik schaatsen op de ijsbaan in Hoorn." In de winter gaan Josina en Erik Jan op wintersportvakantie met het gezin. "En afgelopen zomer heb ik met de kinderen twee weken op een camping gestaan in Tuitjenhorn, dan waren zij er toch even uit. Erik Jan kwam ons dan af en toe opzoeken." Veel meer rustmomenten dan dat zijn er niet in huize Rustenburg. Veel liever stroopt Josina de mouwen op en gaat ze lekker aan de slag. Zo vindt het interview plaats in de pas opgeknapt keuken. "Ik ben - met enige hulp - al een paar weken aan het schilderen en behangen, dat moest nodig gebeuren. Het knapt weer lekker op", constateert ze opgeruimd. "Je hebt werkpaarden en luxepaarden. En dit werkpaard doet niets liever dan dat."